

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114202680
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7114202680.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Moniky Koščovej, vo veci žalobkyne vendue a.s., Neklanova 152/44, Praha 2 - Vyšehrad 128 00, Česká republika, IČ: 28062256, zast. JUDr. Zuzanou Stavrovskou, advokátkou, Advokátska kancelária, Bratislava, Lamačská cesta 3, proti žalovanému Y. F., F., L. XX, B.. S. E.. H. L., B. S. R. F. - S., o zaplatenie 1.652,36 Kč istiny s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 13C/147/2014-54 zo 7.10.2014 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Vykonaným dokazovaním zistil, že právny predchodca žalobkyne Česká sporiteľňa, a.s. uzavrel so žalovaným 22.6.2005 Zmluvu o sporozírovom účte - Osobný účet Českej sporiteľne, a.s. a o poskytovaní súvisiacich produktov a služieb, že žalovaný v priebehu roka 2009 zrealizoval výbery v hotovosti z bankomatu, a iné platby, čím na jeho účte aj zúčtovaním poplatkov a úrokov, vznikol ku dňu 1.2.2010 debetný zostatok, že Česká sporiteľňa, a.s. ako pôvodný veriteľ žalovaného niekoľkokrát vyzývala k zaplateniu dlhu, avšak márne, že listom z 3.2.2010 vypovedala Česká sporiteľňa a.s. zmluvu o účte a dohôd o službách súvisiacich s účtom a vyzvala k zaplateniu nepovoleného debetného zostatku na sporozírovom účte, pričom v uvedenom liste zosplatnila celú pohľadávku na sporozírovom účte dňom 3.2.2010. Dlžná čiastka k tomuto dňu bola 1.287,63 Kč, a skladala sa z čiastky nepovoleného debetného zostatku vo výške 1.245,09 Kč, čiastky sankčného úroku vo výške 42,54 Kč, nepovolený debetný zostatok je úročený zmluvným úrokom vo výške 25 %, že dňom zosplatnenia pohľadávky bola pohľadávka prevedená na evidenčný účet pohľadávok a je ďalej evidovaná pod A. Č. XXXXXXXXXXXX. Konštatoval, že žalovaná čiastka je tvorená istinou 1.245,09 Kč, o ktorú bol účet prečerpaný, sankčným úrokom za nepovolené prečerpanie účtu za dobu od nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte, ktoré ku dňu účinnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok ku dňu 1.4.2011 sú 407,27 Kč, že žalobca ďalej požaduje ako príslušenstvo žalovanej pohľadávky sankčný úrok za nepovolené prečerpanie účtu vo výške 25 % p.a. z istiny 1.245,09 Kč od 1.4.2011 do zaplatenia a zároveň si uplatnil aj trovy konania. Vo vzťahu k otázke použitia hmotného práva (citujúc znenie čl. 4 Nariadenia Rady ES 593/2008 (Rím I) a čl. 6) , urobil záver, že v danom prípade nebola medzi účastníkmi dohodnutá voľba rozhodného práva, že ako je zrejmé z okolností prípadu, k poskytovaniu služby došlo na území Českej republiky a keďže žalobkyňa nevykonáva činnosť v krajine trvalého pobytu žalovaného a svojou činnosťou ani na územie Slovenskej republiky nesmeruje (41 6 bod 1 Nariadenia), je v danej veci rozhodným právom

právny poriadok Českej republiky. Vychádzajúc z § 609, § 610 ods. 1, § 629 ods. 1 zák. č. 88/2012 Sb. Občiansky zákoník a na základe vykonaného dokazovania zistil, že opatrovník žalovaného vzniesol námietku premlčania, pretože právny predchodca žalobkyne dal výpoveď zo zmluvy o sporožirovom účte a vyzval žalovaného na zaplatenie zosplattenej istiny, a to 3.2.2010, avšak žaloba bola podaná 30.1.2014, teda po uplynutí trojročnej lehoty, námietke premlčania vyhovel a žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalobkyňa v konaní nebola úspešná, náhrada trov konania jej podľa § 142 ods. 1 O. s. p. neprislúcha. Žalovaný, ktorý bol v konaní úspešný, náhradu trov konania nežiadal priznať, preto vyslovil, že mu ich náhradu nepriznáva.

Proti rozsudku podala v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie žalobkyňa z odvolacích dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. t.j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. f), t.j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V odvolaní, o. i., poukázala na to, že medzi účastníkmi konania, resp. medzi právnym predchodcom žalobkyne a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o sporožirovom účte - osobný účet Českej sporiteľne, a.s. o poskytovaní súvisiacich produktov a služieb (ďalej len Zmluva o sporožirovom účte) 22.6.2015, že išlo o právny vzťah podliehajúci Obchodnému zákonníku, ustanoveniam o „bežnom účte“. Ďalej poukázala na Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP) Českej sporiteľne, a.s., ktorými sa tento zmluvný vzťah riadil, a to na body 5, 6 a na body 1.1, 1.2, 1.3 a 41(ich znenie citovala). Na základe uvedených ust. mala za zrejmé, že právne vzťahy medzi klientom a bankou upravené týmito VOP sa riadia právnym poriadkom Českej republiky, že je nutné aplikovať české právne predpisy a teda i českú judikatúru. Zdôraznila, že tento jej právny názor je podporený aj § 10 zák. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, ktoré sa práve týkajú dohody účastníkov o rozhodnom práve (aj jeho znenie citovala). Poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu ČR 32Cdo/3337/2010 z 24.7.2012 a uznesenie Krajského súdu v Českých Budějoviciach 5Co/1706/2010 zo 17.9.2010, podľa ktorých je záver rovnaký: „Aj keď bol úver poskytnutý spotrebiteľovi, jedná sa o zmluvu podľa Obchodného zákonníka a teda na tento právny vzťah sa vzťahuje 4 ročná premlčacia lehota.“ Vychádzajúc z a uvedenej právnej argumentácie mala za to, že žaloba bola podaná v lehote plynutia 4 ročnej premlčacej lehoty a preto nebol dôvod na zamietnutie žaloby z dôvodu jej premlčania. Napokon uviedla, že v konečnom dôsledku k tomu, že právny vzťah medzi účastníkmi konania sa riadi českým právnym poriadkom, dospel správne aj prvostupňový súd, avšak nesprávne právne vyhodnotil ďalší záver, tým, že z hľadiska uplatnenia premlčacej lehoty uplatnil 3 ročnú premlčaciu lehotu podľa Občianskeho zákonníka Slovenskej republiky s prihliadnutím na práva spotrebiteľa. Na základe uvedeného odkázala na právny poriadok ČR s prihliadnutím na priložené dôkazné prostriedky (judikáty) a žiadala odvolaním napadnutý rozsudok v celom rozsahu zmeniť a rozhodnúť v súlade s podanou žalobou a v celom rozsahu jej vyhovieť. Žalobkyňa si uplatnila náhradu trov súdneho konania aj za toto podané odvolanie celkom 16,60 eur za podané odvolanie a režijný paušál 8,04 eura, spolu 24,64 eura.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) v ostatných prípadoch, t.j. uvedených v § 214 ods. 1 možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, lebo dôvody napadnutého rozsudku sú správne, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní.

Žalobkyňa v odvolaní uplatnila odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p., t.j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ani jeden z uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou

nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov resp., ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p., preto tento odvolací dôvod nie je daný.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Súd použil správny právny predpis, správne ho i vyložil (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania), takže ani tento odvolací dôvod nie je daný.

Súd vec právne správne posúdil, keď opatrovníkom žalovaného vznesenú námietku premlčania na priznanie plnenia z predmetnej Zmluvy o sporožírovom účte aplikoval § 609, § 610 ods. 1 a § 623 ods. 1 zák. č. 88/2012 Sb. Občianskeho zákoníka (právny poriadok Českej republiky, neaplikoval ust. obč. zák. - právny poriadok Slovenskej republiky) trojročnú premlčaciu lehotu, namiesto štvorročnej premlčacej lehoty upravenej v § 397 a § 392 ods. 1 prvá veta Obchodného zákoníka.

Predmetná Zmluva v sporožírovom účte uzavretá medzi právnym predchodcom žalobkyne Česká sporiteľňa a.s. a žalovaným z 22.6.2005 má spotrebiteľský charakter, lebo žalovanému bolo poskytnuté plnenie ako spotrebiteľovi, nie ako podnikateľovi.

Je potrebné vychádzať zo znenia § 262 ods. 4 druhá veta Obch. zák., t.j. že zmluvná strana, ktorá nie je podnikateľom, znáša zodpovednosť za porušenie povinností z týchto vzťahov (podľa prvej vety uvedeného ust. Ide o vzťahy podľa § 261 Obch. zák., t.j. aj o vzťahy zo Zmluvy o sporožírovom účte) podľa Občianskeho zákoníka.

V prejednávanej veci, ak má spotrebiteľ - žalovaný podľa cit. ust. znášať zodpovednosť za porušenie povinností zo zmluvy o sporožírovom účte uzavretých medzi ním a právnou predchodkyňou žalobkyne (ktoré sú tzv. absolútnym obchodom) podľa Občianskeho zákoníka, obe zmluvné strany môžu uplatniť svoje nároky, ktoré im v prípade neplnenia z predmetnej zmluvy vzniknú voči druhej zmluvnej strane iba v lehotách podľa Občianskeho zákoníka, t.j. vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote.

Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobkyňou uplatnené právo, je právo zo spotrebiteľskej zmluvy, a v takom prípade je nevyhnutné na predmetnú vec aplikovať všetky ust. spotrebiteľského

práva transformované do právneho poriadku členského štátu EÚ, ktorým je aj Česká republika, s cieľom harmonizovať zmluvné právo so zásadami komunitárnej úpravy ochrany spotrebiteľa.

Z vykonaného dokazovania vyplýva (a medzi účastníkmi nie je sporné), že právna predchodkyňa žalobkyne dala výpoveď zo zmluvy o sporožirovom účte a vyzvala žalovaného na zaplatenie zosplatennej istiny 3.2.2010, že žaloba bola podaná na súde 30.1.2014, že pri aplikácii Českého civilného kódexu a spotrebiteľskej právnej úpravy podľa Českého právneho poriadku a uplatnenia všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa § 609, § 610 ods. 1 a § 629 ods. 1 Občianskeho zákoníka, trojročná premlčacia lehota na uplatnenie žalobcovho nároku uplynula 3.2.2013 a že so zreteľom na uplatnenie nároku žalobcom pred súdom 30.1.2014, je jej nárok premlčaný.

Z uvedených dôvodov bolo preto potrebné rozsudok potvrdiť pre premlčanie nároku žalobkyne a so zreteľom na opatrovníkom žalovaného vznesenú námietku premlčania.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť aj to, že vstupom Českej republiky do Európskeho hospodárskeho právneho systému boli aj do Českého Občianskeho zákoníka začlenené ust. o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a n.) a že uvedená právna úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobkyňa nemala v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, žiadne trovy nevznikli a preto mu ich náhrada nebola priznaná.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.